

ГУБЕРНАТОР АЛАБАМИ ПІДПОРЯДКОВУЄТЬСЯ ЗАКОНОВІ В СПРАВІ ШКІЛЬНИЦТВА

Президент ЗДА
Джон Ф. Кеннеді
Губернатор Алабами
Джордж С. Воллес

Бірінггем, Алабама. — 10-го вересня 20 негритянських учнів навчалися в школах, де досі були тільки білі учні, і цим способом об'єднали школи для білих і негритянських учнів в містах Бірінггемі, Мобіле і Тускігі. Школа в Гантсвіллі була інтегрована ще 9-го вересня, бо губернатор Алабами Джордж С. Воллес не протиставився цьому. При школах в трьох вище згаданих містах губернатор поставив був варту з Крайової Гвардії, яка не допускала до шкільних будинків. Президент Кеннеді видав наказ про федералізацію Крайової Гвардії, і внаслідок того гвардісти перестали бути під командою губернатора а перейшли в розпорядження федерального уряду. Ті самі гвардісти, які 9-го вересня мали не допускати до шкільних будинків чорних школярів, 10-го вересня мусять дати про те, щоб ніхто не спинав тих самих школярів від входу до шкіль. Губернатор Воллес на окремій пресовій конференції заявив, що „він не може боротися голыми руками проти багнетів" і тому припиняє боротьбу, подібно, як це було в червні цього року, коли він мусів погодитися на прийняття до Алабамського університету двох негритянських студентів, бо федералізована Крайова Гвардія це йому наказала. Справу десегрегації шкіл в цих трьох містах Алабама розв'язав президент Кеннеді цим способом, що підписав два накази. Один до губернатора Воллеса, щоб не вмишувався до заряджень суду в справі інтеграції шкіл, а другий про федералізацію тих гвардістів, яких Воллес вислав на те, щоб не допускали негритянських школярів до шкіл і білими учнями. Об'єднання шкіл відбулося, але деякі батьки невдоволені з нього, і забрали своїх дітей із шкіл, і внаслідок цього в першому дні навчання фреквенція учнів в деяких школах зменшилася на 90%. Коли дві негритянські учениці увійшли до середньої школи (гай-скул) Вест Енд, то білі учні й учениці стали залишати шкільні будинки та на шкільній площі демонстрували проти президента Кеннеді, проти негрів та хвалили Воллеса. Поліція наказала цим школярям йти до кляс, або залишити шкільну площу. Деякі білі батьки заохочували учнів до демонстрації та заклали тих учнів, що залишилися в школі, щоб приєдналися до демонстрацій. Губернатор Воллес запевнив, що він старатиметься законним способом унеможливити рішення Найвищого Суду ЗДА з 1954-го року про об'єднання шкіл.

До військової служби покликуватимуть тільки неодружених — зарядив Президент

Вашингтон. — Президент Кеннеді 10-го вересня зарядив, щоб до військової служби покликували тільки неодружених юнаків. Це зарядження є важке від дня оголошення, і вже 10-го вересня звільнені були деякі новобранці, що вже були взяті до служби в армії. Згідно з цим зарядженням коло 340,000 молодців у віці від 19 до 26 років є звільнені з військової служби, бо вони є одружені. Пересічно місячно покликували до служби в армії коло 6,000 рекрутів, бо інші роду збройних сил (летунство, флот і морська піхота мають досить добровольців). Тепер до військової служби покликуватимуть тільки неодружених у віці від 19 до 26-ох років але неодруженим мусять бути юнак перед тим, поки відстане карту покликання. Президент видав це зарядження тому, що число тих, що можуть бути покликані до військової служби, вносить 1,700,000, з того коло 20 відсотків є одружені. Президент бачив, що великий відсоток одружених був покликуваний до служби в армії, а неодружені чекали на свою чергу, тому Президент вирішив, щоб до служби в збройних силах покликувати тільки тих, що є неодружені.

В АМЕРИЦІ

● Американські літаки 9 і 10 вересня привезли по 15 тонн харчів жертвам пожежі лісів в бразильській провінції Парана. Бразильський президент Жуліуш Ісі літака очікував втрати, які спричинили ці пожежі, що одночасно вилучили в 50-ох місяцях і спричинили смерть 232-ох осіб та поранення 400 осіб і матеріальні втрати в сумі 50 мільйонів доларів.

● Колоніальний президент Гаррі С. Труман, який перебуває на відпочинку в своїй дачі Мар-Гарден в Нью-Йорку, сказав журналістам, що нью-йоркські інтелі „дали злий приклад всім іншим, коли мали страйкувати". Труман сказав, що учасники в Нью-Йорку мають найбільш платні в порівнянні з учителями в інших місцевостях.

● До Мехіко прибула група кубинських втікачів в числі 95-ох осіб, які захопили моторний кубинський корабель, вивісили на ньому американський прапор та втекли до Мехіко, Кубинські

УКРАЇНСЬКІ ВЛАДИКИ І ДУХОВЕНСТВО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ВРОЧИСТІЙ ІНСТАЛЯЦІЇ ПРЕОСВ. СТЕПАНА КОЦІСКА, ЯК ПЕРШОГО ЄПІСКОПА НОВОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЕПАРХІЇ СХІДНОГО ОБРЯДУ В ПАСЕЙКУ

Преосв. Кир Стефан Коціско під час інсталяційних врочистостей.

Пасейк, Н. Дж. — Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА Віпреосв. Кир Амвросій Сенишин та Преосв. Кир Йосип Шмондюк зі Стенфорду, Преосв. Кир Ярослав Габро з Шикага і Преосв. Кир Ізидор Ворельський з Торонто, які і численне українське католицьке духовенство з ближчих і дальших парафій та католицькі владики і священники римського обряду взяли участь у врочистостях інсталяції Преосв. Кир Стефана Коціска, як першого єпископа новоствореної католицької єпархії візантійського обряду в Пасейку минулого вівторка, 10-го вересня. Сам акт інсталяції, що відбувся в тепер уже катедральному храмі св. Архангела Михаїла, переісв апостольський делегат у ЗДА, Архiepіскоп Егідіо Ваньонці. Нова католицька єпархія візантійського обряду була створена декретом Апостольської Столиці з 30-го липня ц. р. До того часу церкви і парафії, які входять в склад нової єпархії, належали до юрисдикції Преосв. Кир Николая Елька в Питсбурзі. Ця єпархія, як і новостворена в Пасейку, охоплюють церкви, що ще живають давнішою назвою карпатських русинів, але своїми відправами й обрядами нічим не різняться від українських католицьких церков. Врочистості інсталяції почалися в заповненій по береги духовенством і вірними катедрі традиційним привітом хлібом — сіллю Апостольського Делегата та нового Єпископа. Описана була прочтана Папська Булла про встановлення нової єпархії та призначення для неї першого єпископа та відбулося церемоніальне приречення

Владики, духовенство та вірні обидвох візантійського і римського обрядів вивчили вкврт катедру св. Михаїла під час інсталяційних врочистостей в Пасейку. Перший у першому ряді сидить Преосвященний Кир Йосип Шмондюк, єпископ Стенфорду.

Появилася нова повість Софії Парфанович п.н. „На схрещених дорогах"

Шикаго. — Відома українська письменниця й лікарка Софія Парфанович видала тут власним накладом нову свою повість п. н. „На схрещених дорогах". В повісті, що є насправді мистецтвом репортажем, розповідається про долю й переживання українців, закінчених на примусові роботи до гітлерівського району і в дальшому про переживання українських переселенців і втікачів в Австрії та в Німеччині, не тільки про тих, що повернулися на Україну добровільно чи вивезені насильно, але й про тих, що вибрали шлях вигнання й залишилися на Заході. Хоч і написана в белетристичній формі, ця повість є важливим документом до історії української еміграції післявоєнного часу. Книжка попереджена „Творчою силуеткою авторки", що її написав Володимир Несторович. Надрукована на добром папері, в гарній твердій оправі, оформлений в Г. Грицаєм, книжка нараховує 417 сторінок. Софія Парфанович відома як авторка

Франція не хоче вплутати себе у складні відносини у В'єтнамі

Париж. — Американські і обсерватори в Парижі мають враження, що керівні французькі чинники не хочуть, щоб Франція втягнулася в себе або у війну проти комуністичних партизанів у Південному В'єтнамі, або у ролі посередника з одного боку між Америкою і режимом Нго Динг Діма, з другого — між названим режимом та комуністичним Північним В'єтнамом. Тому Франція бачить, що старастся об'єктивістськи до словесних заяв без ангажування себе у в'єтнамські справи буд-якими діями. Загальне переконання таке, що през. Шарль де Голь своєю своєю заявою з 30 серпня про потребу „з'єднаного та позбавленого закордонних впливів В'єтнаму" на власну руку, без порозуміння з міністром закордонних справ Морисом Кув де Мурвілем. Якщо та заява — коментує газети — мала на меті тільки вкоти Америку, то вона ціль досягнула, але — зрештою — не мала іншого практичного наслідку, як дальше погіршення американо-французьких відносин. Якщо пані Нго Динг Нгу, дружина шефа південно-в'єтнамської поліції і головного „дорадника" през. Нго Динг Діма, відорозі до ЗДА з Београду, де вона перебувала на міжпарламентарній конференції, вступить до Парижу, то французькі речники готові розмовляти з нею, тим паче, що вона не скриває своїх антиамериканських поглядів. Але будуть обережні з обидвилях щодо буд-якого активного заангажування Франції у та-мошніх відносинах.

Адвокат Доновен про вимину „мирових закладників" із СССР

Нью-Йорк. — Бруклінський адвокат Джеймс В. Доновен, який з успіхом переговорював із кубинським диктатором Кастро про звільнення з неволі кубинських полонених, заявив, що він в найближчому році 22-го червня поїде до Женевы в Швейцарії, щоб там переговорювати з представниками СССР про вимину так званих „мирових закладників", або „оборонців миру". Спочатку мала б відбутися вимина від 30 до 50 осіб, між якими були б і найближчі свояки високопоставлених осіб. Адвокат Доновен пригадує, що він в квітні ц. р. їздив на Кубу із своїм 18-річним сином, і це зробило велике враження на Кастро, який набрав довіря до представника ЗДА, що не побоявся побути на Кубу із своїм сином. З Доновеном мали б їхати до Женевы ще протестантський священник зать югорського губернатора Нелсона А. Рокефеллера Роберт Пірсон і професори Міннігівського університету Дж. Д. Зінгер та А. Натол Ралапорт. Вимина „закладників миру", гадас адвокат Доновен з теплим довіря, потрібного до жестких взаємин між ЗДА та СССР.

Голдвотер вимагає, щоб ЗДА вишколювали кубинських втікачів для визволення Куби

Клівленд, Огайо. — Арізонський сенатор Беррі Голдвотер, який є найпопулярнішим республіканським кандидатом на президента в 1964-му році, заявив на пресовій конференції, що ЗДА повинні допомогти кубинським втікачам вишколюватися в тій цілі, щоб вони самі могли визволити Кубу від Кастрового комуністичного режиму. Але Голдвотер казав, що американські збройні сили не сміють вмішуватися в ту боротьбу, і що кубинські втікачі мусять зорганізувати один експертний уряд замість теперішніх емігрантських груп. Голдвотер казав, що справа Куби буде однією з виборчих проблем в 1964-му році, і що вся закордонна політика президента Кеннеді буде гостро критикована. На думку сенатора нью-йоркського губернатора Нелсона А. Рокефеллера погодитися підтримувати того кандидата, якого найменше Конвенція Голдвотер твердить, що консервативний кандидат переможе Кеннеді в 1964-му році.

В Римі буде відзначене 90-річчя НТШ і 40-річчя Українського Богословського Т-ва

Рим. — Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук і Українське Богословське Наукове Товариство разом із Українським Вільним Університетом відбудуть свою спільну Наукову Конференцію для відзначення 90-річчя НТШ і 40-річчя УБНТ в дніх 18-20 жовтня 1963 в приміщенні „Мондо Мільйоре" і Рокка ді Папа біля Риму. В конференції візьмуть участь: о. протоархимандрит д-р Атанасій Великий, о. д-р Іван Гринько, проф. д-р Наталія Василенко-Полонська, д-р Богдан Микитюк, о. д-р Ізидор Патріло, ЧССВ, проф. д-р Олександр Кульчицький, проф. д-р Володимир Янів, о. д-р шамбеліан Іван Хома, д-р д-р шамбеліан Мірослав Марусин, д-р Павло Цимбалістий, д-р Кирило Митрович, проф. д-р Юрій Бойко, о. д-р Іван Тилевський, Селезіянін, д-р Дмитро Бучинський, дир. Степан Шах, проф. д-р Петро Курінін, мист. Святослава Гордишський, проф. д-р Василь Ленчик, інж. Аркадій Жуковський, д-р Богдан Казимир, о. д-р Михайло Валієв, о. д-р Михайло Пришляк, Селезіянін, д-р Василь Федорчук. Перед цим спільною науковою конференцією відбудуться в тому ж самому місці в дніх 12-16 жовтня ц. р. Студійні Дні Українського Християнського Руху, присвячені трьом головним проблемам: 1. ролі мирян в житті Церкви, 2. український мирянин у житті спільноти в діаспорі і 3. міжнародна дія українських мирян за кордоном. З окремими доповідями на ці теми виступлять: проф. д-р В. Янів, проф. д-р О. Кульчицький, д-р В. Федорчук, проф. д-р Петро Зелений, д-р Павло Цимбалістий, д-р Д. Бучинський, п. В. Лосічю, мгр. В. Кальваровський, д-р К. Митрович, о. д-р І. Гринько, інж. А. Жуковський, ред. М. Добрянський, д-р Маріяна Залц, проф. д-р В. Кубівиць, мгр. Дарія Ребет, д-р Атанасій Фігель, д-р Мiron Коновалов, ред. Олег Штупль, проф. Євген Гловіський, інж. Дм. Андрієвський, ред. Микола Ліницький і о. проф. д-р І. Назарко.

СССР ніби-то „перестеріг" ЗДА щодо Куби — твердить Кастро

Гавана. — Кубинське радіо подало вістку з урядових джерел, що совєтський уряд „перестеріг" Америку, що він „не толерує" дальших рейдів кубинських втікачів-революціонерів проти режиму Фідела Кастро і що такі рейди можуть штовхнути світ „над беріг атомової війни". Таку совєтську заяву ніби подано в радіо — передачі з Москви еспанською мовою. Однак у Вашингтоні ніякої подібної совєтської ноти не отримано, ані нічого взагалі про такий новий совєтський крок у користи Куби не відомо. Американські коментатори вбачають у цій подвійній грі Москви й лавірування між бажанням зберегти „приязнь" з Кубою

РАСК ПОРУЧАЄ ДАЛЬШІ РОЗМОВИ З СССР

Маямі Біч. — Державний секретар Дін Раск, промовляючи на конференції Американського Леґіону в Маямі Біч, поручав ведення дальших розмов з Совєтським Союзом, але водночас підкреслював, що головною перешкодою для цього становить нинішня Куба. Раск звернувся увагу, що „несприятливими і недискусійними" є однакові совєтське вторгнення на американський континент, як теж вторгнення теперішнього кубинського режиму в життя інших латино-американських країн. Зрештою, Раск бачить багато справ, що про них можна б переговорювати з Совєтами. Він назвав конкретно: безпека проти війни внаслідок випадку, поганого розрахунку чи несподіваної атаки; сповільнення продукції зброї і деяку редукцію у збройних силах із відповідною контролею; порозуміння щодо таких конфліктів, як Берлін; скріплення мирових сил в Об'єднаних Націях; свободна виміна інформації та людей між СССР і його європейськими сателітами з одного боку та ЗДА з другого. Дін Раск з признанням ствердив, що Совєсти припинили заглушення радіопередач „Голосу Америки". Далі, Раск поручав спільну американсько-совєтську кампанію проти недуг, природних катастроф, бідності й ігноранції, як теж зосередження сил і можливостей для мирного використання космічного простору. Щодо Куби, то державний секретар переконаний, що тамошний комуністичний режим лгасє щораз більшим титаном однако на кубинський нарід, як і на СССР, як держава, що мусять постійно помагати Кубі. „Розчарування режимом Кастро" — казав Дін Раск — поширюється на Кубі та між недовірними ще звеличниками Кастро". Проте Дін Раск заявив проти застосування сили проти Куби Фідела Кастро з уваги на можливі наслідки такої інтервенції. Однак він запевняв, що Америка живе „всіх інших допускальних заходів для виможливлення вільному кубинському народowi зайняти знову належне йому місце в сім'ї народів західної гемісфери". Д. Раск виступив теж проти великого зменшення закордонної допомоги, яке було б „легкодущим актом одностороннього роззброєння".

Москва закидає Пейлінгові „хуліганство", — Пейлінг Москві — поширення брехні

Москва. — Совєтсько-китайський діалог продовжується, приймаючи щораз гостріший тон і зміст. Совєтський уряд передав комуно-китайськйому ноту з протестом проти пачкування службовим персоналом швидкого поїзду Пейлінг-Москва заборонею в Совєтському Союзі літератури у російській мові. Мовляв, багато такої пачкованої літератури перекоплено на кордонній совєтсько-монгольській стації, після чого китайська залога поїзду саботувала його від'їзд, подавала фальшиві червоні сигнали і переводила інші подібні „хуліганські" вчинки. Водночас „Правда" закинула Китаєві, що він фортифікує сусідню провінцію Сінцзян проти СССР. З другого боку комуно-китайський пропагандист і й апарат закидає, що „Хрущов і йому подібні апали так глибоко, що вони не мусять говорити брехні, щоб обманювати ними совєтський нарід пантеличити світову опінію та викликати протикитайські настрої". Під отакими брехнями китайські комунистичні поручають третю світову війну, як засіб для перемоги комунізму. Китайці твердять, що вони „тільки" поручають підтримувати „визвольні" і революційні рухи, а не великої війни, а це ніби велика різниця, що й Москва свідомо не хоче бачити.

Гана погрожує перетворенням Південної Родезії у „другий Альжир"

Об'єднані Нації. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй займається тепер — внаслідок скарги 32-х азійсько-африканських держав проти ніби-то таких відносин в Південній Родезії, які загрожують світовому миру справою обох деіа, що лежить у центральній частині Південної Африки і має несповна 3 і пів мільйона мешканців на просторі 150,000 кв. миль, — була британською колонією. Вона має тепер самоуправу, але азійсько-африканські держави твердять, що несповна 200,000 тамошніх європейців мають в своїх руках насправду владу над автохтонами. Азійсько-африканські країни є проти введення там конституції, яка ніби має заповнити в Південній Родезії, коли вона стане незалежною, владу білих. Вони закидають Британії, що вона підписала тайний договір з Південно-Африканським Союзом та Португалією, як колоніальної держави Анголі й Мозамбіку, що вони мають спільно поборювати звернені проти них рухи автохтонів. Зокрема азійсько-африканські країни закидають Британії, що вона перенесла до Південної Родезії своє сильне летунство, яке має контролювати величезні простори. Гана погрожує, що коли Британія не змінить своєї політики в Південній Родезії, то та країна перетвориться в „другий Альжир", себто матиме сильний повстанський рух.

У СВІТІ

● Швайцарські факіші, які досліджували причину минулої великої летунської катастрофи під Цюрихом, в якій загинуло 80 пасажирів і залози, прийшли до переконання, що вже в часі вистартовування джетового літака типу „Каравел" відірвалися від літака деякі частини з підлоззя і внаслідок, мабуть, спричинили вибух пожежі на літаку.

● Греція відхилила закон, за яким до військової служби були зобов'язані також усі греки, які виїхали були за кордон і дістали чужинське громадянство. Внаслідок того закону греки на чужині масово відкликалися заповнювати підлоззі в Атеніх мали клопіт, бо грецька влада арештовувала їх громадян грецького роду, які приїхали туди, як туристи.

● У Токіо застрایкували були в минулому тижні організовані у власній юні власники 2.767 публічних купальних доміків-лазень, які вимагали, щоб міська управа погодилася на підвищення цін вступу. Пополни- на 10-мільйонного населення Токіо не має дома ванн і всі вони, за правданим звичаєм та японським способом життя, повинні відвідувати публічні лазні, що водночас є місцем товариської зустрічі сусідів. Остантотро підвищено дещо ціни для дорослих, залишивши давні ціни для дітей і молоді.

● Езра Панауд, 77-літній американський поет, який під час останньої війни жив в Італії і виготовлював у фашистських перекладах протиамериканські промови, вернувся назад до Італії в 1958 році, після того, як 12 років переісв в шпиталі для умовно хворих. Йому закидали державну зраду, але суду не було. В минулому тижні Академія Американських Поетів призначила його нагороду. Він дізнався про це у своїй віллі в Венеції і запевнив, що введе її приїде до ЗДА.

НАША УЧАСТЬ У СВЯТКУВАННЯХ В ДЕНЬ 21-ГО ВЕРЕСНЯ 1963 РОКУ У ВАШИНГТОНІ БУДЕ ДОКАЗОМ НАШОЇ ВІДДАНОСТІ ЗАПОВІТАМ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПОВІДОМЛЕННЯ УНСОЮЗУ

У зв'язку з новою акцидентною грамотою, яку Український Народний Союз почав поширювати з днем 1-го вересня ц. р., наспіло до Головної Канцелярії чимало питань про те, чому ця грамота забезпечує тільки від наслідків нещасливих випадків, які трапилися в автобусах, на залізницях або в літаках, а не охоплює випадків, які трапилися під час їзди власним чи чужим авто.

Інформусмо, що таке сприймання нашої нової акцидентної грамоти є вислідом недорозуміння. Акцидентна грамота УНСОЮЗУ охоплює всі види нещасливих випадків, однак тих, які трапилися в автобусах, літаках чи в інших засобах комунікації. Єдина різниця поміж тим, де трапився нещасливий випадок, є в тому, що коли такий випадок трапляється в засобах публічної пасажирської комунікації, наприклад в автобусі, поїзді, літаку й т. п., якими під час випадку забезпечення подорожував, як пасажир, тоді УНСОЮЗ виплачує забезпечення в подвійній висоті, тобто засадничо замість \$5,000 — \$10,000.

Слід додати, що акцидентна грамота УНСОЮЗУ забезпечує від наслідків усіх нещасливих випадків, незалежно від того, де вони трапилися, чи під час подорожі, праці, чи вдома. Тим то ця нова акцидентна грамота УНСОЮЗУ є надзвичайно корисним засобом не тільки нового життєвого забезпечення, але й то в першу чергу доповненням вже посяданого забезпечення. Низький кошт цього забезпечення, річна вкладка якого становить від \$9.20 до \$15.20, і висока сума забезпечення дають усім членам УНСОЮЗУ і тим, що ще в ньому не забезпечилися, виїмкову нагоду набуття це цінне забезпечення, без якого в наш час ніхто не може обійтися.

Український Народний Союз
Головна Канцелярія

І. Васильциш

Школи українознавства почали свою працю

Скінчилися вакації, і численні школи відкривають свої двері для дитини й молоді. Немає в цій країні ніяких національних чи релігійних перепон, які так дошкульно відчували ми на рідних землях. Навіть расова приналежність перестала бути перешкодою в прийнятті дитини до тої чи іншої школи.

Користаймо ж з цих неоміжених можливостей і посилаємо всіх без винятку наших дітей до початкових, середніх, фахових і високих шкіл. Чим вищу школу вони закінчать, тим вищий щабель на суспільній драбині займуть колись, тим легше, вигідніше, достатніше житимуть вони самі, їхні найближчі, а вслід за тим і вся українська спільнота.

Але, крім загаданих вище американських шкіл, є у нас ще окремі, спеціальні типи шкіл, що ним ми найбільше дорожимо — це наша школа українознавства. Її повинна відігравати кожна українська дитина без огляду на те, чи вчиться вона в парохіальній, публічній чи фаховій школі, в тайській чи в коледжі.

Чому? Бо в школі українознавства наша дитина навчиться поправної української мови, пізнає її красу й багатство і ніколи не буде стидиста її. В школі українознавства наша дитина пізнає красу і багатство української землі — батьківщини її батьків і діда, і залишиться вірною їй на все життя; там познайомиться вона з минулим України, з героїчними подвигами наших предків і буде горда із свого походження; там довідається, що наш народ має свою власну велику, стару культуру, і переконається, що нам нічого соромитися, що ми — українці.

Читаючи перлини української літератури, наша дитина побачить наглядно, що ідеалом українця є не грубий, самобійний матеріаліст, кар'єрист, радий вирости коштом інших, egoїст, що шукає в житті лише особистої наживи й насолоди, а чесна, освічена, працююча людина, готова кожної хвилини стати в обороні правди, віддати душу свою за друзів своїх, прагнути до добра і краси, до сонця, до волі.

Школа українознавства зв'яже нашу молодь невидимими золотими нитками з далеким, незнайомим їй Україною і закріпить цей зв'язок на все її життя. Вона навчить її любити Бога і бути добрим, прикладними синами своєї Церкви і свого народу. При змінених політичних обставинах на наших рідних

землях закінчення школи українознавства дасть нашій молоді спроможність включитися без ніяких перепон активно в громадське, суспільне, господарське чи культурне життя в Україні. Коли ж їй прийде жити і працювати тут, то свідомість школи українознавства відкриє їй шлях до життєвої кар'єри. Бо всюди — в адміністрації чи у війську, в економіці, в політиці, в наукових, культурних, мистецьких чи харитативних установах — першесте матиме той, хто, крім англійської, знає ще й українську мову. А українська мова — це ж мова другого щабля величчя члена великої, багатонаціональної сім'ї слов'янських народів. Розуміють це в деяких американських університетах, де зараховують певну кількість кредитів абсолювентам шкіл українознавства.

Посилаючи дитину до школи українознавства, ми не лише забезпечуємо її від денационалізації, але й допомагаємо їй вирости йна зразком, ідейним громадянином, виконуючи наш святий обов'язок перед Богом, Україною і перед нашою прибраною батьківщиною — Америкою.

Коліс, в умовах ворожого гніту і тяжких матеріальних злиднів, складала ми постійно поважні суми, щоб утримувати для нашої молоді свої рідні школи. Наша молодь жила тоді на рідній землі, в рідному оточенні і не була в такій мірі виставлена на небезпеку денационалізації й аінеуття, як тут, серед чужого моря. Чи ж тепер, коли ми, слава Богу, живемо достатніше, коли перед нашою молоддю відкриті величезні можливості, але водночас і велика небезпека, що вона, відірвана від рідного ґрунту, може безслідно пропасти, втопитися в тому чужому морі, чи, тепер ми, українські політичні емігранти, свідомі завдань, які на нас лягають, пожаємо тих кілька доларів на місяць, щоб забезпечити нашим дітям крапку долю, а для нації зберегти її найбільший скарб — майбутніх українських діячів — патріотів?

Ні, цьому не бути! Бо інакше Господь відвернувся б від нас, а народ прокляв би нас. Школи українознавства почали вже свою працю. Хто не вписав до них ще своєї дитини, хай зробить це не відкладаючи, сьогодні ж.

Пам'ятаймо і передаймо один одному клич поневолені рідної землі: Ані одна українська дитина не сміє залишитися поза школою українознавства.

„ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ЗЕНОНА КУЗЕЛІ“

(Закінчення із сторони 2-ої)

Фічна праця про національну історію України, Советські доки склад населення України, в світлі советських переписів 1926 і 1959 років. Цікавою є праця про еволюцію старого українського рудництва в світлі топоніміки, тобто відомі записування промисловості в географічній номенклатурі (ономастика). Не менш цікавою є праця про етногенезу слов'ян у новій археологічній літературі, зв'язана з проблемою прабатьківщини слов'янства. У світлі цієї тематики стає яснішою проблема праукраїнської етногенезу, що зайняла належне місце в новій схемі історії України, яку починається тепер не від Київської Держави, а від праісторії й ранньої історії. Висновки автора праці: східні й західні слов'яни — споконвічні автохтони на своїх історичних землях; етнічного розвою базують на східних слов'ян (українців) були праісторичні хліборобські племена Подніпров'я, Подніпров'я та Побужжя і їхні нащадки — анти покриваються не лише з археологічними даними, але й з найстаршими писаними джерелами, в тому числі з Геродотом, в Скітисі.

Проблема вплива середземноморського басейну на розвиток духовності античної України порушує праця про вплив ранньої грецької духовності на розвиток поняття ан-

ду й його державності. Український учений на еміграції здає собі докладно справу із бурханою положення свого народу й займається в першу чергу проблемами, під кутком яких знаходиться вся наша дійсність. Наука, що йде в парі з історичним життям народу, гідна того, щоб її підтримувати як морально, так і матеріально. Позитивний явищем є й той факт, що Збірник опрацювали соборні сили української науки, тобто дослідники з різних частин української землі.

Зауважимо, що підготував новий Збірник — на пошану сл. пам'яті І. Мірчука, директора Історично-Філософської Секції НТШ і редактора Українського Вільного Університету. Треба сподіватися, що українська громада, свідомо своїх обов'язків політичної еміграції, допоможе в реалізації цієї корисної справи.

Соціалістичний Інтернаціонал, себто міжнародна організація соціал-демократичної партії, який почав свої зусилля в понеділок 9 вересня, буде, м. і. нараджуватися на питання, чи можливо перекласти загальноміжнародне розроблення, коли нема одного світового ураду, який міг би стежити, чи котрась країна не збрівся крадіжкою.

Кол. югославський король Петро II, який перебував в Америкі, поспішив до Венеції, де його дружина Александра застрелилась високим порохом. І стан здоров'я був спершу дуже гірший, але її відрадували.

Т-ВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Ділимось сумною вісткою з усім Українським Громадянством в США, що в неділю 25-го серпня 1963 року менадіно відійшов у Вічність.

Віце-Президент Української Народної Республіки

Іван Павлович БАГРЯНИЙ

видатний український поет, публіцист, генеральний секретар ЦК УРДП, член Української Національної Ради.

Родили Покийного, Президентів Державного Центру Української Народної Республіки, Української Національної Ради та Виконавчого Органу, як і всім Членам Революційно-Демократичних Переконань, виносимо своє глибоке співчуття.

ПАНАХИДА

по бл. п. І. П. БАГРЯНОМУ

буде відправлятися

в Українській Православній Церкві

СВ. ВОЗНЕСІННЯ

675 & 19th Street, New York, N. Y.

15-го вересня 1963 р. о год. 11:30 год. дня.

В українській Православній Церкві

СВ. ТРОИЦІ

315 Vineyard Avenue in New York, N. Y.

22-го вересня 1963 р. о год. 12-й дня.

Батьківський Комітет при Осередку СУМА в Пасейку, Н. Дж.

— влаштує —

ПЕРШИЙ РІЧНИЙ ПІКНІК

в неділю, 15-го вересня 1963 року

о год. 2-й по полудні

в УКРАЇНСЬКОМУ ЦЕНТРАЛІ

240 Hope Avenue — PASSAIC, N. J.

ОРКЕСТРА THE HARMONY BELLS

Організація Державного Відродження України ОДВУ

ВІДІЛ в ГЕМСТЕДІ, Н. Й.

повідомляє, що

в суботу, 14-го вересня 1963 року

о год. 5-й по полудні

в ЦЕРКОВНИЙ ЗАЛІ

709 Front Street — HEMPSTEAD, N. Y.

— відбудеться —

РЕФЕРАТ

який виступить

ред. Я. Гайвас

на тему

ЩО ТРЕБА НА СЬОГОДНІ?

Всю Українську дооконичну Громаду запрошує до участі

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

ЧОМУ

кожному треба негайно забезпечитись новою АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ?

БО ВОНА ДАЄ

Вам і Вашим рідним

ВИСОКЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

від \$5,000 до \$10,000 у випадку смерті чи каліцтва внаслідок акциденту вдома, в авто чи при праці, за незвичайно дешево: оплату 85 центів до \$1.50 місячно!

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ, як жорстка істра української свідомості в другій половині минулого віку і як народився та зміна, яка відбулася на Українському Доріжжю, — то читайте:

„СПОГАДИ“

СВІТЛА ЧИКАЛЕНКА

Про велику на 504 ст. книгу читачів немов цікаву повість.

Ціна тільки \$1.50

Замовляти в:

„СВОБОДА“

P. O. Box 348

Jersey City 3, N. J.

ОСІННЮ ЗАБАВУ

у виборі

УКРАЇНСЬКОЇ КОРОЛЕВИ НА БРУКЛІН

в суботу, 14-го вересня 1963 року

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДОМУ

при 216 Grand Street — BROOKLYN, N. J.

Початок год. 8:30 веч.

Грас оркестра в. ТКАЧА

Запрошуємо все Громадянство!

У 70-РІЧЧЯ

ВЕЛИКИЙ ОСІННІЙ

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ

ІЗ ТРАДИЦІЙНИМ

ВИБОРОМ

„МІСС СОЮЗІВКИ“ НА 1964 РІК

— відбудеться —

цього року в суботу і неділю, 14-го і 15-го ВЕРЕСНЯ на СОЮЗІВЦІ

ОКРЕМІ ІМПРЕЗИ

в п'ятницю, 13-го вересня ввечері і в неділю, 15-го вересня по полудні

заплановані для відзначення

70-річчя „СВОБОДИ“

В суботу, 14. вересня о год. 3:00 поп.

ВІДБУДЕТЬСЯ ВРІЧІСТЬ ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА

Гетьманові ІВАНОВІ МАЗЕПІ

У виконанні мистця проф. СЕРГІЯ ЛИТВИНЕНКА

В неділю, 15. вересня перед полуднем

ВПроев. Владика МСТИСЛАВ, Архиспископ УПЦ в ЗДА

ПОБЛАГОСЛОВИТЬ ПЛОЩУ ПІД БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ КАПЛИЦІ

